

[Alfred Jensen.]

vælgere, når de lægger en sådan optræden for dagen.

Oluf Pedersen: Må jeg først takke det ærede medlem hr. Thestrup for den — sådan opfattede jeg det — undskyldning, han gav for de konservatives bidrag til betænkningen om grundskyld. Jeg bebrejdede ham, at det konservative mindretal i betænkningen side 181 havde citeret, først noget fra det socialdemokratiske forslag, dernæst noget fra retsforbundets forslag, hvorefter man stillede disse to ting sammen og så, samtidig med at man påstod, at der efter kommissionens forslag kun blev tale om en beskeden skattenedsættelse, hævdede, at forslaget gennemførelse til trods derfor alligevel ville kræve en trediedel af alle formuer.

Jeg forstod det ærede medlem sådan, at når man havde skrevet dette i den konservative betænkning, skyldtes det manglende forståelse — og det må jeg jo respektere; man kan ikke forlange mere.

Jeg må hertil føje, at vi i retsforbundet er enige i den tale, der fra så mange sider har lydt om besparelser — og det gælder også besparelser i forsvaret. Det er, som om det går gennem denne forhandling, at man i virkeligheden fra alle sider er enig i de besparelser, der har fundet sted. Jeg tror, at alle medlemmerne inderst inde er tilfredse med de besparelser, der er gennemført — i alt fald er der ingen, der protesterer, ikke engang venstre og konservative. Jeg tror også, man bliver nødt til at tage dette problem op. Jeg forstod den konservative ordfører sådan, at man ikke skulle ændre noget ved ordningen. Jeg tror tværtimod, det ligger lige modsat: at den udvikling, som har fundet sted, nødvendiggør en fuldkommen ændring i opfattelsen — men vi får jo se.

Det ærede medlem hr. Alfred Jensen talte om, at „vi kommunister“ har anvist nedrustning som middel. Nu ved jeg ikke, hvem „vi kommunister“ er; det er vel de danske kommunister? Jeg synes nemlig, det var en helt anden tale, der lød fra andre kommunister for et par dage siden i de meddelelser, vi fik fra Moskva.

Under min tale i første omgang omtalte jeg en næsten utrolig meddelelse, der var fremkommet i pressen, om, at den højtærede

økonomiminister havde støttet forslag om 30 pct. nedsættelse af told som et beskedent skridt i den rigtige retning. Der var ingen, der protesterede imod meddelelsens rigtighed — så klog må den højtærede minister altså være blevet. Men til gengæld tyder det ikke på, at ministerens klogskab har smittet af på regeringen, hverken økonomisk eller politisk, når det fortælles i dagspressen, at regeringen sysler med en plan om toldforhøjelser på 50 mill. kr. — eller med andre ord med forslag, ikke om 30 pct. toldnedsættelse, men om 30 pct. forhøjelse.

Vi ved alle, at en told på 50 mill. kr. betyder det mangedobbelte i varefordyrelse. Det giver stigning i pristal, det giver højere lønninger, større offentlige udgifter og svækkelse af dansk konkurrenceevne på alle andre områder end lige netop med hensyn til den „beskyttede industri“. For denne bliver det en sovepude, og yderligere sker der en kapitalisering med mulighed for højere udbytte — lønnen i de „beskyttede industrier“ bliver derimod ikke højere. Det hele bliver til falsk kapital, der skal forrentes af den arbejdende befolkning gennem fordyrelse af livsforbrødenheder, med nedsat købeevne og oven i købet — det viser alle erfaringer — med øget lediggang. Såvidt jeg kan se, har regeringen fået anvist denne vej af formanden for Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, den mest reaktionære forsamling indenfor området, og det er da også betegnende, at den politik kun kan drives med støtte fra de konservative. Til gengæld vil socialdemokratiet, hvis den politik gennemføres, gøre sig fortjent til kontant tilskud fra industrien — ligesom andre partier, der ikke har været i stand til at klare sig selv i økonomisk henseende.

Jeg advarer imod prisforfalskning ved told. Vi må så se, hvad det udvikler sig til — ingen kan jo hindre den højtærede regering i at begå selvmord, hvis den har lyst til det. Men det er mindre og ikke mere falsk kapital, vi skal frem til. Det, vi trænger til, er ikke told, men grundskyld, og det helt rigtige er derfor forøget grundskyld til afvikling af al told. Derved bortfalder den falske kapital indenfor industrien, derved kommer vi også af med jordrenten som privat udbytteobjekt. Derfor har grundskyld og frihandel været tvillinger, som